

Η φωτογραφία της Ελλάδας. Γιάννης Αντετοκούνμπο

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Αθλητισμός και άσκηση](#)

Ο Γιάννης, ο κορυφαίος παίκτης στον κόσμο, ο πιο διάσημος Έλληνας στον πλανήτη, δεν έχει να κερδίσει πολλά από την παρουσία του στην Εθνική. Είναι εκεί, γιατί αυτό νιώθει.

Η επίσημη αγαπημένη. Η ομάδα που έχει χαρίσει τόσες και τόσες χαρές στον Έλληνα. Η εθνική ομάδα μπάσκετ. Ο Γκάλης, ο Γιαννάκης και τα άλλα παιδιά δεν φοράνε πια κοντά παντελονάκια, αλλά άνοιξαν τον δρόμο για τον Βασίλη, τον Δημήτρη, τον Θοδωρή και τώρα για τον Giannis, τον Κώστα, τον Ιωάννη. Το μέλλον είναι εδώ. Το ελληνικό μπάσκετ είναι εδώ. Ετοιμο να σκαρφαλώσει στις στιβαρές πλάτες του Γιάννη Αντετοκούνμπο και να φτάσει ως την κορυφή. Ηδη, όμως, η πρώτη μεγάλη νίκη επιτεύχθηκε. Η τοξικότητα, ο ρατσισμός και οι ντροπιαστικές φωνές, νικήθηκαν, καταποντίστηκαν.

Λίγες εβδομάδες πριν από τις μάχες της Εθνικής Ελλάδος, τόσο στα προκριματικά του Mundobasket όσο και στα τελικά του Eurobasket, ξαφνικά «γεννήθηκε» ένα εμετικό hashtag στο Twitter. Το #not_my_national_team, ωστόσο, αντί να πετύχει τον στόχο που είχαν βάλει οι εμπνευστές του, πέτυχε το ακριβώς αντίθετο αποτέλεσμα. Εγινε σημαία αντίδρασης. Σημαία κατακραυγής του ρατσισμού, της μισανθρωπιάς.

Ο Γιάννης Αντετοκούνμπο και τα αδέρφια του, παιδιά Νιγηριανών γονιών, γεννημένα και μεγαλωμένα στην Ελλάδα, περήφανοι Έλληνες πολίτες, δεν χρειάστηκε να απαντήσουν. Δεν χρειάστηκε να μιλήσουν. Έλληνες στο μυαλό, στην καρδιά και στην ψυχή. Που θέλουν να δώσουν πίσω στην πατρίδα τους, λίγα από όσα αυτή τους έδωσε. Χωρίς ιδιοτέλεια. Διότι ο κορυφαίος παίκτης στον κόσμο, ο πιο διάσημος Έλληνας στον πλανήτη, δεν έχει να κερδίσει πολλά από την παρουσία του στην Εθνική.

Διακινδυνεύει τα 250.000.000 € που παίρνει από τους Μπακς. Τα δεκάδες εκατομμύρια από τους χορηγούς, που τον πληρώνουν για το NBA και όχι για την Εθνική. Την υγεία του. Αλλά αυτά δεν έχουν σημασία. Ο Greek Freak έχει αποδείξει ότι η αγάπη για την πατρίδα, δεν μετριέται με το χρώμα. Δεν μπαίνει στη ζυγαριά ανάλογα με την καταγωγή των γονιών σου. Οι πράξεις είναι αυτές που μετράνε.

Ο Αντετοκούνμπο και η οικογένειά του θα μπορούσαν να έχουν μισησει την Ελλάδα. Μέχρι ο Γιάννης να γίνει διάσημος, ήταν ο «μετανάστης Νιγηριανός». Μέσα του, ήταν Έλληνας. Δεν έμαθε τίποτε άλλο από μικρός. Μόνο την Ελλάδα. Τα Σεπόλια. Τα ανοιχτά γηπεδάκια μπάσκετ. Τους φίλους από το σχολείο, τις ομάδες. Όταν έγινε διάσημος, ένας παγκόσμιος κολοσσός, δεν άλλαξε τίποτε. Η Ελλάδα διόρθωσε μια στρέβλωση του συστήματος. Και έδωσε χαρτιά σε ένα περήφανο Ελληνόπουλο.

Το ελληνόπουλο που έγινε draft με τη γαλανόλευκη στα χέρια. Που ακόμη και τη στιγμή της κατάκτησης του τίτλου στο NBA, δεν αποχωρίστηκε το εθνικό σύμβολο της χώρας του, είναι η μεγάλη ελπίδα της Ελλάδας για κάτι μεγάλο. Η παρουσία του Γιάννη Αντετοκούνμπο στο EuroBasket 2022 βάζει την Εθνική Ανδρών στα φαβορί για τα μετάλλια. Κάνει τη χώρα μας σημείο αναφοράς για παγκόσμια αθλητικά δρώμενα. Για τους σωστούς λόγους.

Όσα κάνει μέχρι στιγμής ο Γιάννης στο Eurobasket είναι μοναδικά. Κάθε παιχνίδι και μια διαφορετική ιστορία. Κάθε συμμετοχή και ρεκόρ. Κάθε εμφάνισή του και ένα κοσμικό γεγονός. Κάθε ενέργειά του, ένας λόγος θαυμασμού και χειροκροτήματος. Η πρόσφατη εικόνα του να φεύγει κουτσαίνοντας από το γήπεδο, κόντρα στην Εσθονία, λόγος για να μην κοιμηθείς το βράδυ. Εθνική... ανησυχία. Που ευτυχώς κράτησε μόνο μερικές ώρες. Διότι, είναι σαφές. Ο Αντετοκούνμπο και συνολικά αυτή η εθνική, είναι η ομάδα της ελπίδας. Η εθνική ΟΛΩΝ. Ακόμη και οι τοξικοί που αναφέραμε παραπάνω, είναι λίγοι, ελάχιστοι, μικροί, απέναντι σε αυτό το μεγαλείο.

Ο Κορμπεράν και ο δρόμος για την επόμενη σελίδα...

Κόντρα σε κάθε φαιδρό Νέβεν Σπάχια αυτού του κόσμου, σε κάθε #not_my_national_team τύπο, που αντιλαμβάνεται την υπηκοότητα, τον πατριωτισμό, την αγάπη για τη χώρα με κριτήρια μας άλλης, σκοτεινής για την ανθρωπότητα εποχής, η Εθνική Ελλάδος είναι μια ομάδα με παίκτες που παίζουν για τη σημαία. Βλέπεις τον Γιάννη, τον Θανάση, τον Κώστα με τη φλέβα στον λαιμό έτοιμη να εκραγεί την ώρα του Εθνικού ύμνου, από το πάθος και την ένταση, βλέπεις όλα τα παιδιά αυτής της ομάδας πώς σέβονται τη σημαία, πώς παθιάζονται και συγκινούνται από τις ανατριχιαστικές αράδες του Διονυσίου Σολωμού, πώς βάζουν το κορμί τους στο παρκέ για το καλό της ομάδας και τη χαρά του κόσμου που τους στηρίζει πίσω τους. Και καταλαβαίνεις. Αυτή η Εθνική, είναι η φωτογραφία της Ελλάδος. Μια εικόνα γεμάτη υγεία, αγάπη για την πατρίδα, για τον διπλανό, όλοι για έναν και ένας για όλους. Ακόμη και για εκείνους τους «λίγους».

Πηγή: to10.gr